

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 6. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LES 6. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants — Labvēlīgāka krimināllikuma atpakaļejoša spēka princips — Itālijas pilsoņi, kas ir organizējuši Rumānijas pilsoņu nelikumīgu ieceļošanu Itālijas teritorijā — Fakti pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai — Rumānijas pievienošanās ietekme uz likumpārkāpumu saistībā ar nelegālās imigrācijas atbalstīšanu — Savienības tiesību īstenošana — Tiesas kompetence

Lieta C-218/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 29. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 11. maijā, kriminālprocesā pret

Gianpaolo Paoletti ,

Umberto Castaldi ,

Domenico Faricelli ,

Antonio Angelucci ,

Mauro Angelucci ,

Antonio D'Ovidio ,

Camillo Volpe ,

Giampaolo Canzano ,

Raffaele Di Giovanni ,

Antonio Della Valle .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] (referents), tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *G. Paoletti* vārdā – *G. Milia*, *avvocato*,
- *G. Canzano* vārdā – *P. Di Giovanni*, *avvocato*,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *L. D’Ascia*, *avvocato dello Stato*,
- Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Krämer* un *D. Nardi*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 26. maija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LES 6. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 49. panta un 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 7. panta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts kriminālprocesā pret *Gianpaolo Paoletti* un citiem Itālijas pilsoņiem, kuri tiek apsūdzēti par Rumānijas pilsoņu nelegālas imigrācijas atbalstīšanu pirms Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Padomes 2002. gada 28. novembra Direktīvas 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV 2002, L 328, 17. lpp.), preambulas 2. apsvērumā ir noteikts:
“[...] jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai apkarotu nelikumīgas ieceļošanas atbalstīšanu gan attiecībā uz neatļautu robežas šķērsošanu tiešā nozīmē, gan uz cilvēku ekspluatācijas tīklu uzturēšanu.”
- 4 Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā ir noteikts:
“Katra dalībvalsts paredz atbilstošas sankcijas pret:
a) jebkuru personu, kas tiši palīdz ieceļot dalībvalsts teritorijā vai šķērsot to tranzītā personai, kura nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts likumus par ārvalstnieku ieceļošanu vai tranzītu;
b) jebkuru personu, kas peļņas gūšanas nolūkā tiši palīdz uzturēties dalībvalsts teritorijā personai, kas nav dalībvalsts pilsonis, pārkāpjot attiecīgās valsts tiesību aktus par ārvalstnieku uzturēšanos.”
- 5 Saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par izdarītajiem pārkāpumiem, kas minēti 1. un 2. pantā, piemēro efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas.

- 6 Padomes 2002. gada 28. novembra Pamatlēmuma 2002/946/TI par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV 2002, L 328, 1. lpp.), 1. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par pārkāpumiem, kas definēti Direktīvas 2002/90/EK 1. un 2. pantā, piemēro efektīvus, samērīgus un preventīvus kriminālsodus, kas var būt par pamatu izdošanai.”

Itālijas tiesības

- 7 1998. gada 25. jūlija *decreto legislativo n. 286 – Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell’immigrazione e norme sulla condizione dello straniero* (Lēģislatīvais dekrēts Nr. 286 par konsolidētajiem noteikumiem attiecībā uz imigrāciju un ārzemnieka statusu, 1998. gada 18. augusta *GURI* Nr. 191 kārtējais pielikums), kas grozīts ar 2009. gada 15. jūlija *legge n. 94* (Likums Nr. 94) (turpmāk tekstā – “Lēģislatīvais dekrēts Nr. 286/1998”), 12. panta 3. un 3.a punktā ir noteikts:

“3. Izņemot, ja nodarījums veido smagāku noziegumu, ikviens, kurš, pārkāpjot šo konsolidēto tiesību aktu, veicina, vada, organizē, finansē vai veic ārvalstnieku pārvešanu uz Itāliju vai citu valsti, kuras pilsoņi šīs personas nav vai kurā tām nav pastāvīgās uzturēšanās atļaujas, tiek sodīts ar brīvības atņemšanu no pieciem līdz piecpadsmit gadiem vai ar naudas sodu EUR 15 000 apmērā par katru personu, ja:

- a) nodarījums attiecas uz piecu vai vairāk personu nelikumīgu ieceļošanu vai uzturēšanos Itālijā;
- b) transportētās personas dzīvība vai drošība ir tikušas apdraudētas, lai tai nodrošinātu nelikumīgu ieceļošanu vai uzturēšanos;
- c) pret transportēto personu ir tikusi vērsta necilvēcīga vai pazemojoša attieksme, lai tai nodrošinātu nelikumīgu ieceļošanu vai uzturēšanos;
- d) nodarījumu ir veikušas trīs vai vairāk personas, rīkojoties kopā vai izmantojot starptautiskos transporta pakalpojumus vai viltotus vai sagrozītus, vai katrā ziņā nelikumīgi iegūtus dokumentus;
- e) nodarījuma veicējiem ir pieejami ieroči vai sprāgstvielas.

3.a Ja 3. punktā minētie nodarījumi ir īstenoti, ietverot divus vai vairākus tā a), b), c), d) un e) apakšpunktā minētos gadījumus, par tiem paredzētais sods tiek palielināts.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 8 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka apsūdzētie pamatlietā, izveidojot Itālijā sabiedrību, kas bija fiktīva Rumānijā reģistrētas sabiedrības *Api Construction SRL* filiāle, 2004. un 2005. gadā no *direzione provinciale del lavoro di Pescara* (Peskaras provinces Darba direkcija, Itālija) saņēma darba atļaujas un pēc tam uzturēšanās atļaujas Itālijas teritorijā 30 Rumānijas darba ņēmējiem. Šīs atļaujas tika piešķirtas, pamatojoties uz Lēģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 27. panta g) punktu, kurā ir atļauta ieceļošana uz laiku pēc darba devēja pieprasījuma un ārpus likumā noteiktajām ārzemju darbaspēka kvotām attiecībā uz darba ņēmējiem, kurus nodarbina uzņēmumi, kas darbojas Itālijas teritorijā.
- 9 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet arī, ka apsūdzētajiem pamatlietā tiek pārmests, ka viņi organizēja šo Rumānijas pilsoņu nelikumīgu ieceļošanu laikā pirms Rumānijas pievienošanās Savienībai, “lai gūtu peļņu no intensīvas un turpinātas lēta ārzemju darbaspēka izmantošanas”.

- 10 Iesniedzējtiesa šaubās par to, pirmkārt, vai, ņemot vērā LES 6. pantu, Hartas 49. pantu un ECPAK 7. pantu, Rumānijas pievienošanās Savienībai sekas nav tādas, ka par nesodāmu ir atzīts pirms šīs pievienošanās izdarīts noziedzīgs nodarījums par Itālijas pilsoņu veiktu Rumānijas pilsoņu nelegālas imigrācijas atbalstīšanu, un, otrkārt, vai apsūdzētajiem pamatlietā nebūtu piemērojams labvēlīgāka krimināllikuma piemērošanas ar atpakaļejošu spēku princips.
- 11 Šādos apstākļos *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai ECPAK 7. pants, Hartas 49. pants un LES 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar Rumānijas pievienošanās Savienībai, kas notika 2007. gada 1. janvārī, ir ticis atcelts Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 [..] 12. pantā paredzētais un atbilstoši tam sodāmais noziedzīgais nodarījums par darbību, kas veicina Rumānijas pilsoņu imigrāciju un viņu uzturēšanos Itālijas teritorijā?
- 2) Vai minētie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij piemērot atpakaļejoša spēka *in mitius* principu attiecībā uz personām, kuras pirms 2007. gada 1. janvāra (vai cita vēlāka datuma, kas norāda uz Līguma pilnīgu piemērojamību), kas ir Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai datums, bija kļuvušas vainojamas par Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 12. panta pārkāpumu, veicinot Rumānijas pilsoņu imigrāciju, kas kopš 2007. gada 1. janvāra vairs nav uzskatāms par noziedzīgu nodarījumu?”

Par Tiesas kompetenci

- 12 Itālijas valdība apstrīd prejudiciālo jautājumu pieņemamību ar pamatojumu, ka Savienības tiesību normas, uz kurām izdarīta atsauce, tādā lietā kā pamatlieta neesot piemērojamas. Valsts tiesību normas par nelegālas imigrācijas atbalstīšanu, tostarp tad, ja noziegums ir izdarīts par labu Rumānijas pilsoņiem pirms Rumānijas pievienošanās Savienībai, neietilpstot Savienības tiesību piemērošanas jomā.
- 13 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Hartas piemērošanas joma attiecībā uz dalībvalstu rīcību ir definēta tās 51. panta 1. punktā, saskaņā ar kuru Hartas noteikumi attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus (spriedums, 2013. gada 26. februāris, *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 17. punkts).
- 14 No Tiesas judikatūras izriet, ka jēdziens “Savienības tiesību piemērošana” Hartas 51. panta izpratnē paredz, ka ir jābūt pietiekamai saiknei, kas ir ciešāka nekā divu jomu līdzīgums vai vienas jomas netiešā ietekme uz otru jomu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 6. marts, *Siragusa*, C-206/13, EU:C:2014:126, 24. punkts).
- 15 Šie apsvērumi atbilst tiem, kas ir LES 6. panta 1. punkta pamatā, atbilstoši kuram Hartas noteikumi nekādā ziņā nepaplašina Savienības kompetences, kā tās noteiktas Līgumos (spriedums, 2014. gada 8. maijs, *Pelckmans Turnhout*, C-483/12, EU:C:2014:304, 21. punkts).
- 16 Ir taisnība, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav *expressis verbis* norādītas Savienības tiesību normas, kuras būtu tikušas īstenotas ar valsts tiesisko regulējumu, par kuru ir runa pamatlietā.
- 17 Tomēr Direktīvas 2002/90 mērķis – saskaņā ar tās preambulas 2. apsvērumu – ir samazināt nelikumīgas ieceļošanas atbalstīšanu. Savukārt Pamatlēmuma 2002/946 1. panta 1. punktā noteikts, ka katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par pārkāpumiem, kas definēti šīs direktīvas 1. un 2. pantā, piemēro efektīvus, samērīgus un preventīvus kriminālsodus, kas var būt par pamatu izdošanai.

- 18 Neatkarīgi no jautājuma par to, vai Leģislatīvais dekrēts Nr. 286/1998 ir ticis pieņemts, lai Itālijas tiesību sistēmā transponētu Direktīvas 2002/90 un Pamatlēmuma 2002/946 tiesību normas, tādas kriminālvajāšanas, lai vērstos pret nelegālas imigrācijas atbalstīšanu, kā pamatlietā mērķis ir nodrošināt šīs direktīvas un šī pamatlēmuma īstenošanu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 26. februāris, *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 27. un 28. punkts).
- 19 Turklāt ir jākonstatē, ka šajā gadījumā prejudiciālie jautājumi ir saistīti ar jautājumu par to, kāda ietekme tam, ka Rumānijas pilsoņi Rumānijas pievienošanās rezultātā ir ieguvuši Savienības pilsoņa statusu, ir uz minētā valsts tiesiskā regulējuma piemērošanu, un tādējādi runa ir par Savienības tiesību interpretāciju.
- 20 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Tiesas kompetencē ir atbildēt uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem.

Par lietas būtību

Ievada apsvērumi

- 21 Kā noteikts LES 6. panta 3. punktā, pamattiesības, kas garantētas ECPAK, kā vispārējie principi ir daļa no Savienības tiesībām. Turklāt Hartas 52. panta 3. punktā ir paredzēts, ka tajā ietvertajām tiesībām, kas atbilst ECPAK garantētajām tiesībām, ir tāda pati nozīme un apjoms, kāds tām ir noteikts minētajā konvencijā. Tomēr šī pēdējā minētā konvencija, kamēr Savienība nav tai pievienojusies, nav Savienības tiesību sistēmā formāli integrēts juridisks instruments (spriedumi, 2013. gada 26. februāris, *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 44. punkts, un 2016. gada 15. februāris, *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 45. punkts).
- 22 Tādējādi ir jāatsaucas vienīgi uz LES 6. pantu, kā arī uz Hartas 49. pantu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 6. novembris, *Otis u.c.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 47. punkts, kā arī 2016. gada 15. februāris, *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 46. punkts).

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 23 Ar saviem jautājumiem, uz kuriem jāatbild kopā, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LES 6. pants un Hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pievienošanās Savienībai nav šķērslis tam, lai cita dalībvalsts varētu uzlikt kriminālsodu personām, kuras pirms šīs pievienošanas ir izdarījušas noziegumu, ko veido šis pirmās valsts pilsoņu nelegālas imigrācijas atbalstīšana.
- 24 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot arī par labvēlīgāka krimināllikuma piemērošanas ar atpakaļejošu spēku principa piemērošanu apsūdzētajiem, kas ir organizējuši nelegālo imigrāciju.
- 25 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka šis princips, kas nostiprināts Hartas 49. panta 1. punktā, ir Savienības primāro tiesību daļa. Pat pirms Lisabonas līguma – ar kuru Hartai tika piešķirts tāds pats juridisks spēks kā Līgumiem – stāšanās spēkā Tiesa bija nospriedusi, ka šis princips izriet no dalībvalstīm kopīgām konstitucionālajām tradīcijām un tādējādi ir uzskatāms par vienu no Savienības vispārējiem tiesību principiem, kas valsts tiesai, piemērojot valsts tiesības, ir jāievēro (šajā ziņā skat. spriedumu, 1997. gada 29. maijs, *Kremzow*, C-299/95, EU:C:1997:254, 14. punkts).
- 26 Tādējādi tas apstāklis vien, ka fakti pamatlietā norisinājās 2004. un 2005. gadā, tas ir, pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī, nav šķērslis Hartas 49. panta 1. punkta piemērošanai šajā lietā.

- 27 Labvēlīgāka krimināllikuma piemērošana katrā ziņā paredz likumu pēctecību laikā un balstās uz konstatāciju, ka likumdevējs ir mainījis savu viedokli vai nu par faktu krimināltiesisko kvalifikāciju, vai arī par nodarījumam piemērojamo sodu.
- 28 Šajā gadījumā no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka attiecīgas krimināltiesību normas pamatlietā, proti, Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 12. panta 3. un 3.a punkts, kopš pamatlietā apsūdzētajiem pārmesto noziegumu izdarīšanas nav ticis grozīts. Nelegālās imigrācijas atbalstīšana Itālijā joprojām ir sodāma ar brīvības atņemšanu no pieciem līdz piecpadsmit gadiem.
- 29 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka izmaiņas tiesību aktos ir notikušas “ārpus krimināltiesību jomas” esoša likuma ietvaros, proti, aktā par Rumānijas pievienošanos Savienībai. Tā precizē, ka ar to, ka Rumānijas pilsoņi pēc šīs pievienošanās 2007. gada 1. janvārī ir ieguvuši Savienības pilsoņu statusu, un ar to, ka 2014. gada 1. janvārī tika atcelti pēdējie brīvas darba ņēmēju pārvietošanās ierobežojumi, iemesli krimināltiesiski vērsties pret personām, kuras laikposmā pirms tam ir organizējušas šo pilsoņu imigrāciju, ir zaudējuši spēku.
- 30 Šī tiesa piebilst, ka 2008. gada 10. janvāra spriedumā *Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa, Itālija), lemjot plēnumā, izslēdza iespēju, ka ar Rumānijas pievienošanos Savienībai pirms šīs pievienošanās veiktai nelegālas imigrācijas atbalstīšanai tiktu atņemts tās noziedzīga nodarījuma raksturs, un šī judikatūra ir apstiprināta 2011. un 2015. gadā. Tomēr 2007. gada 8 maija rīkojumā *Corte suprema di cassazione* (Augstākā kasācijas tiesa) bija atbalstījusi pretējo nostāju.
- 31 Tādējādi rodas jautājums par to, vai tam, ka Rumānijas pilsoņi iegūst Savienības pilsoņu statusu, ir kāda ietekme uz elementiem, kas veido noziegumu – nelegālas imigrācijas atbalstīšanu, un tādējādi – uz krimināltiesību normu, par kurām ir runa pamatlietā, piemērošanu.
- 32 Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 12. panta 3. un 3.a punkts attiecas nevis uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri nelikumīgi ieceļo Itālijā un tur uzturas bez uzturēšanās atļaujas, bet gan uz personām, kuras atbalsta šo valstspiederīgo nelikumīgu ieceļošanu un uzturēšanos šīs valsts teritorijā. Tas vien, ka pēc nelikumīgās ieceļošanas šie valstspiederīgie tāpēc, ka viņu izcelsmes valsts ir pievienojusies Savienībai, ir kļuvuši par Savienības pilsoņiem, nevar ietekmēt kriminālprocesu, kas uzsākts pret šīm personām, kuras atbalsta nelegālu imigrāciju.
- 33 Šī Savienības pilsonības iegūšana ir faktiskā situācija, kura nevar mainīt nelegālās imigrācijas atbalstīšanas noziegumu veidojošos elementus.
- 34 Kā jau norādīts šī sprieduma 28. punktā, ar krimināltiesību normām, par kurām ir runa pamatlietā, proti, Leģislatīvā dekrēta Nr. 286/1998 12. panta 3. un 3.a punktu, par nelegālas imigrācijas atbalstīšanu Itālijā tiek paredzēts sods – brīvības atņemšana – atbilstoši Direktīvas 2002/90 3. pantam un Pamatlēmuma 2002/946 1. pantam, kuros paredzēts, ka par šādu pārkāpumu jāpiemēro efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas.
- 35 Tādējādi nelegālās imigrācijas atbalstīšanas noziegumu veidojošie elementi Itālijas tiesību sistēmā ir palikuši nemainīgi, jo Rumānijas pievienošanās Savienībai nav nekādā veidā ietekmējusi šī pārkāpuma kvalifikāciju.
- 36 Kā ģenerālvokāts norādījis savu secinājumu 26. un 27. punktā, neviena tiesību norma ne Direktīvā 2002/90, ne arī kādā citā tiesību aktā neļauj uzskatīt, ka Savienības pilsonības iegūšanai būtu jāizraisa tāda pārkāpuma izžušana, kādu ir izdarījuši apsūdzētie, kas ir nodarbojušies ar darbaspēka tirdzniecību. Nospriest tam pretēji nozīmētu veicināt šāda veida cilvēku tirdzniecību, tiklīdz kāda valsts būtu uzsākusi galīgo pievienošanās Savienībai procesu, jo tirgotāji būtu pārliecināti par to, ka vēlāk viņi saņems atbrīvojumu. Tad sasniegtais mērķis būtu tieši pretējs Savienības likumdevēja iecerētajam mērķim.

- 37 Turklāt Tiesa ir atkārtoti nospriedusi, ka noteikumi, kas attiecas uz Savienības pilsonību, ir piemērojami kopš to stāšanās spēkā brīža un ka tādēļ ir jāuzskata, ka tie ir jāpiemēro iepriekš radušos situāciju pašreizējām sekām (spriedumi, 2002. gada 11. jūlijs, *D’Hoop*, C-224/98, EU:C:2002:432, 25. punkts, kā arī 2011. gada 21. decembris, *Ziolkowski* un *Szeja*, C-424/10 un C-425/10, EU:C:2011:866, 58. punkts).
- 38 No lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nepārprotami izriet, ka apsūdzētajiem pārmestais pārkāpums ir izdarīts 2004. un 2005. gadā.
- 39 Kā ģenerāladvokāts norādījis savu secinājumu 36. un 37. punktā, šī noziedzīgā nodarījuma materiālā elementa īstenošanas veids nosaka tā iekļaušanu tūlītēju noziedzīgu nodarījumu kategorijā. Proti, iecelšanas atbalstīšana tiek īstenota materiāli, kad trešās valsts valstspiederīgais ir šķērsojis Savienības ārējo robežu, un uzturēšanās atbalstīšana tiek īstenota, kad viņam ir tikuši nodoti dokumenti, kuri iegūti krāpnieciski un kuri viņam ļauj radīt šķietamību par tiesībām izmantot priekšrocības, kuras ir saistītas ar Savienības pilsonību vai ar tāda ārvalstu darba ņēmēja statusu, kurš uzturas valstī likumīgi.
- 40 Apsūdzētajiem pamatlietā pārmestais noziedzīgais nodarījums tādējādi bija pilnībā un galīgi izdarīts pirms Rumānijas pievienošanās Savienībai 2007. gada 1. janvārī un *a fortiori* – pirms 2014. gada 1. janvārī tika atcelti pēdējie šis valsts pilsoņu darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ierobežojumi.
- 41 No tā izriet, ka šajā gadījumā šis noziedzīgais nodarījums nav situācija, kas radusies pirms Rumānijas pievienošanās Savienībai un kuras visas sekas būtu iestājušās pirms šīs pievienošanās (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 3. septembris, *X*, C-418/13, EU:C:2014:2133, 22. un 23. punkts).
- 42 Tādējādi, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LES 6. pants un Hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pievienošanās Savienībai nav šķērslis tam, lai cita dalībvalsts varētu uzlikt kriminālsodu personām, kuras pirms šīs pievienošanas ir izdarījušas noziegumu, ko veido šis pirmās valsts pilsoņu nelegālas imigrācijas atbalstīšana.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 43 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

LES 6. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pievienošanās Savienībai nav šķērslis tam, lai cita dalībvalsts varētu uzlikt kriminālsodu personām, kuras pirms šīs pievienošanas ir izdarījušas noziegumu, ko veido šis pirmās valsts pilsoņu nelegālas imigrācijas atbalstīšana.

[Paraksti]